

**ת"פ 42127/04 - מדינת ישראל - מע"מ בואר שבע נגד בן - יאיר
עוקב בע"מ, רחמים יair עוקב**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 42127/04 מדינת ישראל נ' בן - יאיר עוקב בע"מ ואח'
בפני כבוד השופטת שרה חביב
המאשימה מדינת ישראל - מע"מ בואר שבע באמצעות עו"ד יעל בוקר
נגד
הנאשמים 1. בן - יאיר עוקב בע"מ
2. רחמים יair עוקב באמצעות עו"ד תורגמן ועו"ד קנטור

החלטה

בקשה לקבלת העתק קלטת דיון מיום 13.07.2016 במהלך נשמעה עדותם של עת/8 מר חסן גבועה.

בסופה של יום ההחלטה שלא לאפשר לבאי כוחם של הנאשמים להחזיק העתק הקלטת, אף לא בנסיבות, זאת לאור הנימוקים שלහן.

1. כנגד הנאשמים תלוי ועומד כתוב אישום המחייב להם עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמר כדי לפי סעיף 117(ב)(5) בחוק מס ערך נוסף התשל"ו - 1975 [להלן: "חוק מע"מ"], וubarot של מסירת מידע כזבת בדו"ח תקופתי, לפי סעיף 117(ב)(1) בחוק מע"מ. תיק זה הונח בפניו לראשונה במהלך חודש אוקטובר 2013, בהמשך כפרו הנאשמים בעבירות המוחשות להם והראיות נשמעו בפניהם.

ניהול ההליך נתקל בעיות משמעותיות בין היתר בשל העובה שעד מרכזיו להליך - עת/8 הנ"ל נמלט ממאסר תקופת ארוכה ולא התיציב גם לשמיית עדותם. גם המאשימה נתקלה מצידה בקשישים בניהול ההליך בשל סיבות אובייקטיביות, ובסופה של יום משך כhana וחצי לא התקיימו דיונים עניינים במסגרת פרשת התביעה. בסופה של יום, נתקל בית המשפט בקשרי בשמיית עדותם של עת/8 מאוחר ומדובר بعد אשר עבר טיפול דיאליזה שגרתיים; כך, כשנקבעו דיונים כדי לשמע את העד אשר חפפו את הטיפולים השיגרתיים שלו, לא הובא העד לבית המשפט ונלקח לטיפול.

משהתברrah שגרת הטיפולים של העד, נקבע דיון ליום 13.07.2016, אז הובא העד באמצעות שב"ס לדין. נוכח הקושי בהבאתו של העד לבית המשפט נקבע כי עדותם תישמע עד תום במהלך יום אחד ועל כן הזמנה הקלטה לאותו מועד.

2. עם סיום פרשת התביעה ובטרם נשמעה פרשת ההגנה הוחלף צוות ההגנה של הנאשמים.

עו"ד תורגמן ועו"ד קנטור המלומדים, אשר קיבלו על עצם יציג הנאשמים, לא נכחו במהלך חקירתו של עת/8. לאחר ומדובר בעדות מפתח בתיק זה, כך על פי הטענה, ביקשו לקבל לידיהם העתק של קלטת הדיון ולא להסתפק

בתמלול שמצוין בתיCKET בית המשפט על מנת להתרשם באמצעותו באמצעי הטוב ביותר מעדותו של העד, וכך להעניק לנאים את ההגנה הטובה ביותר שיווכלו.

3. בטרם מתן החלטה בבקשתו תגבורת המאשימה. המאשימה הסכימה כי יש לב"כ הנאים זכות [ואולי אף חובה] להאזין לקלטה. טענה כי נוכח הוראות סעיף 86ב(ב) בחוק בית המשפט [נוסח משולב] - התשנ"ב - 1982 [להלן: **"חוק בתי המשפט"**] לא קמה להגנה זכות להזיק בעתק ההחלטה ויש לאפשר האזהנה לקלטה באמצעותו לשעתו לרשות ההגנה בבית המשפט. ב"כ המאשימה הפנתה לבש"פ 7630/16 מ"י נ' רביב דרוקר ואח' (2017) וטענה כי הרצינאים אשר הנחו את בית המשפט בהחלטה שם נכונים גם להליך דין.

4. ההגנה עמדה על קבלת העתק ההחלטה, והודיעה כי אינה רואה את המצב המשפטי עין בעין עם ב"כ המאשימה, כי החלטת בית המשפט העליון לבש"פ 7630/16 הנ"ל אינה רלוונטית, ועמדה על קבלת העתק ההחלטה בהתאם אלה נקבע בפני דין בבקשתה.

5. במעמד הדיון חזרו הצדדים על טענותיהם הכתובות. באילו כוח הנאים לא הציגו פסיקה אשר תומכת בגישתם, אך טענו בתוקף כי אופי העבודה שתאפשר להגנה ביחס להזהנה לקלטה המדוברת בבית המשפט ובפיקוח, אינו דומה לעבודה שנitin לבצע במשרד באילו כוח הנאים, באמצעות צוות ההגנה.

ב"כ הנאים טענו כי אין בכוונתם לפרסם את ההחלטה או לעשות בה שימוש מעבר להזהנה ורשימת העורות אודות עדותו של העד, כי הם מוכנים שיקבעו שהקלטה מוחזקת בנאמנות ולא תפורסם או תימסר אף לנאים.

6. CAN ראי לציין כי אין פסיקה מנהה בעניין שבמחלקה.

סעיף 86 בחקוק בית המשפט שעניינו "הקלטה דין" קובע כדלקמן:

"(א) בקש בעל דין שדין ייקלט על חשבוןו, יאפשר זאת בית המשפט, אלא אם כן מצא שאין לעשות כן מטעמים מיוחדים, ובלבך שהדין מתועד בדרך אמונה ומודיקת אחרת; ההחלטה שלא להיענות לבקשת בעל דין כאמור תהיה מנומקת בכתב.
(ב) הורה בית המשפט על הקלטה דין לבקשת בעל דין, תישמר הקלטה בידי בית המשפט, וכל בעל דין יהיה רשאי להאזין לה.
(ג) הקלטה של דין לפי סעיף זה לא תיחשב פרוטוקול הדיון."

טענת המאשימה כי בית המשפט אין סמכות להורות על מסירת העתק ההחלטה לבועל דין אוצד לדין, נשענת על נוסח סעיף קטן (ב) לעיל ועל דברי ההסביר להצעת חוק בית המשפט (תיקון מס' 50) (פרוטוקול הדיון), התשס"ח - 2008 (הצעות חוק - הכנסת 216, ד' באדר ב' התשס"ח, 11.03.2008) שם צוין:

"עוד מוצע כי הקלטה של דין תישמר בידי בית המשפט ולא תיווצר לשימושו החופשי של הצד שמימן אותה, כדי למנוע פגעה אפשרית בצדדים ובעדים שהוקלטו - פגעה שעלולה להיות קשה בפרטם הדברים בפרוטוקול כתוב . . .".

עמוד 2

אליבא דמאשינה, שעה שבית המשפט הוא זה שיזם את ההחלטה כפי שקרה במקרה דין, ואף אחד מן הצדדים לא נושא במימונו ההחלטה יש להסיק מכוח קל וחומר, כי אין לאפשר החזקת העתק ההחלטה בידי צד אחד, זאת גם נכון הרציונאלים של דברי ההסביר שאינם רציונאלים קניוניים אלא נוגעים לזכות לפרטיות ולפגיעה האפשרית בעדים.

7. בבש"פ 7630/16 הנ"ל, נדונה באריכות וחסית האפשרות כי הפרסום עלול לפגוע בעדים שהוקלטו במעמד עדותם, ולהשဖיע אגב כך על בירור האמת בהליך המשפטי בשל רתיעה של עדים מלהעיד באופן ספונטני או אוטנטטי. הדיון נסוב סביר האפשרות לאפשר פרסום עדות מוקלטת אך סבורתי כי הרציונאלים שהוזכרו שם נכונים גם בעניינו. בית המשפט עמד על תכילת ההחלטה עדויות בהליך משפטי - "...**כל עזר לבית המשפט (והצדדים) בניהול ההליך השיפוטי**". ולא לתכילת של זכות הציבור לדעת. עוד הועלה חשש על יסוד מסקנות הוועדה לבחינת הפתיחה של בתי המשפט בישראל לתקשורת אלקטרוניות, כי פרסום של עדויות מוקלטות ישפיע על התנהלות העדים במסירת עדותם, על התנהלות בעלי הדין והשופטים עד כדי חשש לפגיעה בטוהר ההליך השיפוטי [ראה סעיפים 36-38 בפסק הדין].

8. אין דין בקשה של חברת חדשות ועיתונאי לפרסום עדות מוקלטת בדיון הבקשה דין. עניינו בכך כוחו של הנאשם אשר מבקשים להתרשם באופן המיטבי, באמצעות שעומדים לרשותם, מעודתו של עד מרכזיו בהליך שמתנהל נגד הנאים אותם הם מייצגים, עדות במהלכה לא נכח באולם בית המשפט.

ב"כ הנאים הודיעו כי אין בכוונתם לפרסום את ההחלטה ואין בכוונתם לעשות שימוש כלשהו בחלוקת, פרט לשימוש לצורכי ההגנה. עוד הבירю כי הם מוכנים להחזיק בחלוקת בנאמנות ולהשיבה לידי בית המשפט עם סיום השימוש בה.

9. עניינו מדובר בעד חוליה אשר הביע מורת רוח מהזמןתו להheid, טען טענות שונות בגין מצבו הרפואי והגופני ובמהלך הדיון אף הזעקה חובשת ממשמר בתי המשפט לאולם כדי לעמוד על מצבו הפיזי של העד. סבורתי כי היה וקהלת שזכה תצלוג ותשמע על ידי מי שאינו צד דיון, וכך הדבר באופן יסודי בפרטיו של העד, פגעה שהוא למעלה מן הפגיעה שעולה מתמלול החלוקת או מפרוטוקול הדיון. בוודאי יהיה בכך כדי לפגוע בעד פגעה שאינה מידית, וכיום החשש כי פרסום או זליגה של ההחלטה ירתיע עדים פוטנציאליים מלהיעיד באופן חופשי באולם בית המשפט, שעה שקיימת החלוקת. מכאן הצורך לאזן בין זכויות העד ובין צורך ההגנה.

10. נראה כי טענת ב"כ המאשינה ולפיה בבית המשפט איןנו מוסמך להתריר קבלת העתק ההחלטה דין נכון נוסח סעיף 86(ב) בחוק בתי המשפט, אינה יכולה לעמוד לאור החלטת בית המשפט העליון בע"פ 4430/14 **חדשנות 10 בע"מ (תכנית מקור) ואח' נ' פלונית ואח'** (6.9.2015) - שם בית המשפט העליון דין באפשרות לפרסום קבלת של דין שהתנהל בבית המשפט המחויז לנוער בירושלים בעניין עבירות בגין חמורות שבוצעו במתלוננת קטינה. בסופה של יום קבוע כי ניתן לפרסום את ההחלטה הדיון ולא רק את התמלול, תוך סייגים שונים שנועדו להגן על זהות המתלוננת והקטינים שהורשו. בית המשפט דין שוב בחשש כי תיפגע האפשרות לנוהל הליך משפטי הוגן שיש בו כדי לברר את האמת, אך בסופה של יום נכון האינטרסים השונים שעמדו בדיון, ובהסכמה המתلونת שהוקלטה באותו דין, התריר את הפרסום. סבורתי כי אם רשיי בית המשפט להורות על העברת העתק של ההחלטה לתוכנית תחקירים או חדשנות, ניתן להורות על מסירת קლתת לידי ב"כ הנאשם בהליך עצמו, זאת גם נכון אינטרסים נוספים שעומדים בדיון, ובין היתר זכותו של הנאשם לניהול הגנתו ביעילות.

11. אינני מוצאת מקום לקבוע מסמורות בשאלת הנ"ל, או להרחיב את הדיון בה, מאחר וסבירותני כי גם היה ויקבע שישה סמכות לבית המשפט לאפשר לצד להחזיק ברשותו העתק של קלטת כאמור, אין מקום לאפשר לבאי כוחם של הנאשמים להחזיק בהעתק הקלטת גם לא בנאמנות, וזאת נוכח אופי ההתנהלות בתיק דין.

במהלך הדיון בו נשמעה עדותו של עת/8, צלמה בוידאו הגב' עוקב - אשתו של הנאשם 2, באמצעות הטלפון הניד שברשותה, את העד בעודו על דוכן העדים, זאת לאחר שהתلون על מצבו הפיסי, ולאחר שבית המשפט העיר לטובת הפרוטוקול המוקלט כי העד נוטה למטה ונשען על מקל. בתשובה לנזיפת בית המשפט התרישה הגב' עוקב: "אני רוצה Shirao את זה" [ר' עמ' 163 פרוטוקול מיום 13.7.2016, ש' 4 - 25].

סבירותני, כי בנסיבות שכאלה, אין לאפשר לקלטת האמורה לצאת מפיקוח בית המשפט, נוכח החשש לפגיעה מהותית ויסודית בפרטיותו של העד.

בנסיבות העניין, מורה כי באי כוחם של הנאשמים יגיעו למשרדה של העוזרת המשפטית,עו"ד שאר ישוב, בתיאום עמה כדי להאזין לקלטת, אשר נמצאת ברשותה. שמיעת הקלטת תיעשה במחשב שיטוף על ידי נאמני המחשב של בית המשפט.

הזכירות תמציא החלטתי לידי ב"כ הצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, א' אדר תשע"ז, 27 פברואר 2017, בהעדך
הצדדים.